

Wstęp

Zbiorek autorstwa pisarza Patryka Daniela Garkowskiego: "Na poczcie" zawiera w sobie piękne i mądre opowiadania: "O przenoszeniu pakunków na poczcie", "O pani sprzątacze, która przewróciła się na poczcie" oraz stosunkowo długi dydaktyczny utwór pt: "Na rolkach wjechała do budynku poczty i zniszczyła doszczętnie delikatną podłogę!", wraz ze sprawdzającymi wiedzę zadaniami do niego. Prócz tego w tej wydanej książeczce odnajdziemy uroczą, rymowaną piosenkę: "O przyklejaniu znaczków pocztowych śliną", krytykującą brak higieny i kultury, zachęcającą do naklejania znaczków klejem, wraz ze scenariuszem teledysku; jak również i niezmiernie pouczający: "Dialog o korespondowaniu z urzędami", w którym filozoficzna dysputa przebiega pomiędzy wykreowanymi, fikcyjnymi bohaterami: Petentem Przemkiem i Urzędniczką Sylwią - konwersacja ich dotyczy się zagadnień z zakresu między innymi psychologii, socjologii, szkolnictwa oraz listownej komunikacji.

W tekstach tutaj, bardzo zrozumiałych i dających przyjemność podczas czytania, bez przerwy prawie występuje obecny motyw literacki: poczty, staje się on celowo obranym spajającym łącznikiem kompozycyjnym. Poczta jest nawet gdzieś tam miejscem akcji, lecz nie zawsze. Bo i inne przestrzenie są tutaj przez podmiot literacki pięknie, kunsztownie zobrazowane, na przykład choćby narrator przebywa na terenie restauracji i podróżuje w bliskiej odległości domów jednorodzinnych, dokonując tam obserwacji i wdając się w rozmowę z ubranym nieodpowiednio do warunków termalnych młodym człowiekiem. Osoba mówiąca, w przedstawionych opowiadaniach, to dorosły, młody mężczyzna, elokwentny, inteligentny, mądry, elegancko ubrany; posługuje się on kwiecistym językiem, a jednocześnie poucza, moralizuje i przypomina, jeśli tylko wyraża ku temu pilną ochotę. Reaguje na wszechobecne zło i stara się ulepszać zastany realistyczny świat przedstawiony.

Na bardzo ważne miejsce wysuwa się w przypadku tego zbioru funkcja dydaktyczna: teksty mają nauczyć odbiorcę, co jest złe i niegodziwe, jak można właściwie postępować w życiu. Przytoczone historyjki są całkiem proste, opierają się na przytaczaniu niegodziwości, nikczemności, a charakterystyki postaci pozostają raczej całkiem nierozbudowane. Na przykład nastoletnia wandalka, jedna z wymyślonych żeńskich postaci negatywnych, wjechała na rolkach na pocztę i uszkodziła tam delikatną podłogę, wrażliwy narrator zaś zauważa to złe spustoszenie i rozpoczyna rozmowę z młodą istotą, organizuje wartościową dla niej pogadankę, która zachęci dziewczynkę do czynienia dobra i wyznania swych win. A dzięki przeczytaniu opowiadania o staruszce, pani sprzątacze, która przewróciła się na schodach w czasie sprząkania, my dowiadujemy się, jak pomagać poszkodowanym i traktować ofiary wypadków. Zbiorek polecany jest szczególnie młodszemu odbiorcy, a nie zaś dorosłemu.

Patryk Daniel Garkowski
05 kwietnia 2020 r.